

Aniołowie Boży

Przedmowa

Celem artykułu jest ukazanie wyłącznie nauczania Biblii o aniołach co są w Niebie bez tzw. nauk pozabiblijnych o nich. Całe chrześcijaństwo uznaje Biblię za niepodważalne źródło prawdy o Bogu, a nauki spoza niej np. z objawień, uznaje tylko Kościół Katolicki. Chcąc więc mieć pewność głoszenia prawdy o aniołach, muszę skupić się wyłącznie na Biblii. Nie oznacza to jednak, że pozabiblijne nauki głoszone przez Kościół Katolicki są błędne. Nic podobnego. Mogą być prawdziwe, ale nie zawsze mają potwierdzenie w Biblii. To zaś oznacza, że w ramach ochrony przez zwodzeniem szatana, na wszelki wypadek, lepiej je przemilczeć, zwłaszcza gdy czytelnik ich nie uznaje. Jeszcze raz więc przypomnę, że nauki o aniołach zaczerpnięte spoza Biblii mogą być prawdziwe, ale tu ich omawiać nie będę.

Wstęp

W Biblii słowo „anioł” ma różne znaczenia. Na ogół oznacza istotę duchową stworzoną przez Boga, będącą razem z Nim w Niebie. Istota ta jest duchowym odpowiednikiem ludzi mających świadectwo Jezusa, czyli tych, którzy są obdarzeni duchem proroctwa. Takiego ducha proroctwa miał niewątpliwie Jan, który napisał Apokalipsę. Upadł do stóp anioła, a ten kazał mu tego nie robić bo ma w sobie ducha proroctwa i z tego powodu, pokłon powinien oddawać jedynie Bogu:

„I mówi mi [anioł]: Napisz: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę Godów Baranka! I mówi mi: To są prawdziwie słowa Boże. Ja upadłem do jego stóp, by oddać mu pokłon. I mówi mi: Bacz, abyś tego nie czynił, bo jestem twoim współsługą i braci twoich, co mają świadectwo Jezusa. Bogu samemu złóż pokłon! Świadectwem bowiem Jezusa jest duch proroctwa.” [Ap 19, 9-10]

Zatem kto jest obdarzony duchem proroctwa, nie musi klękać przed aniołami. Jest im równy i umrzeć już nie może:

„Lecz ci, którzy uznani zostaną za godnych udziału w świecie przyszłym i w powstaniu z martwych, ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić. Już bowiem umrzeć nie mogą, gdyż sa równi aniołom i są dziećmi Bożymi, będąc uczestnikami zmartwychwstania.” [Łk 20, 35-36]

Tak przy okazji zauważmy, że obdarzenie duchem proroctwa nie musi oznaczać bycia prorokiem. Dawid był obdarzony Duchem [Mk 12, 36], [Dz 1, 16], umiał prorokować, a mimo to prorokiem nie był [Hbr 11, 32]. Zobacz też [Lb 11, 25]. Duch proroctwa jest jednym z darów Ducha Świętego. Kto ma taki dar, jest w danej chwili napełniony Duchem Świętym. To zaś go wywyższa spośród stworzeń i sprawia, że przed stworzeniami klękać już nie musi, a ma jedynie skupić się na oddawaniu czci Bogu. Nauczanie Biblii o Duchu Świętym, szczegółowo opisałem w artykule:

<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Duch%20Swiety.pdf>

Słowo „anioł” w nauczaniu Biblii odnosi się także do niektórych ludzi, a dokładniej do 7-miu wybrańców z których każdy znajduje się w innym Kościele:

„Aniołowi Kościoła w Efezie napisz: (...) Aniołowi Kościoła w Smyrnie napisz: (...) Aniołowi Kościoła w Pergamonie napisz: (...) Aniołowi Kościoła w Tiatyrze napisz: (...) Aniołowi Kościoła w Sardes napisz: (...) Aniołowi Kościoła w Filadelfii napisz: (...) Aniołowi Kościoła w Laodycei napisz: (...)” [Ap 2, 1 — Ap 3, 22]
„(...) siedem gwiazd – to są aniołowie siedmiu Kościołów, a siedem świeczników – to jest siedem Kościołów.” [Ap 1, 20]

O tym, że słowo „anioł” tyczy się także wybranych ludzi, a nie jedynie istot duchowych, Biblia naucza nas w jeszcze kilku miejscach. W jednym z nich owi wybrańcy Boga są nazwani „aniołami światłości” pod których potrafią się podszycać tzw. fałszywi apostołowie przez których osobiście przemawia szatan:

Ci fałszywi apostołowie – to podstępni działacze, udający apostołów Chrystusa. I nic dziwnego. Sam bowiem szatan podaje się za anioła światłości. Nic przeto wielkiego, że i jego słudzy podszycają się pod sprawiedliwość. Ale skończą według dzieł swoich.” [2 Kor 11, 13-15]

W tym miejscu pozwolę sobie na chwilę pozornie zmienić temat. Jeśli mówimy, że Kasia jest mniejsza od Tomka, a Tomek jest mniejszy od Patrycji, to jako wniosek wysnuwamy, że Kasia jest niższego wzrostu niż Patrycja. Z Jezusem i światłością jest dokładnie tak samo. W Biblii czytamy, że Jezus jest Życiem [J 14, 6], a Życie jest światłością [J 1, 4], więc jako wniosek wysnuwamy, że Jezus jest światłością. O tym, że rozumienie takie jest poprawne, przekonujemy się zaglądając do: [J 8, 12], [J 9, 5], [J 12, 35], [J 12, 46]. Skoro więc Jezus jest światłością, to i każdy człowiek który w Niego wierzy (i czyni uczynki tego dowodzące, bo wiara bez uczynków jest martwa), też jest światłością:

„Dopóki światłość macie, wierzcie w światłość, abyście byli synami światłości. To powiedział Jezus i odszedłszy, ukrył się przed nimi.” [J 12, 36]

„Ja przyszedłem na świat jako światłość, aby każdy, kto we Mnie wierzy, nie pozostawał w ciemności.” [J 12, 46; Biblia Warszawsko-Praska]

„(...) Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda.” [Ef 5, 8-9]

Wracając więc do [2 Kor 11, 13-15] widzimy, że szatan podaje się za anioła prawości, sprawiedliwości i prawdy, czyli za człowieka który już stał się synem światłości.

W innych fragmentach które słowem „anioł” nazywają ludzi (synów światłości) czytamy:

„A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności. Ten, który objawił się w ciele, usprawiedliwiony został w Duchu, ukazał się aniołom, ogłoszony został poganom, znalazł wiare w świecie, wzięty został w chwale.” [1 Tm 3, 16]

Słowa „Ten, który objawił się w ciele” tyczą się Jezusa. Słowa zaś „ukazał się aniołom” na pierwszy rzut oka sugerują, że ukazał się On aniołom co są w Niebie. Jest to jednak mylne. Za chwilę wykazę, że najprawdopodobniej chodzi tu o Apostołów, Marię Magdalenę i innych ludzi Mu miłych, którym ukazał się po swym Zmartwychwstaniu. Dokumentowanie tego zacznę od słów Jezusa który stwierdza, że Mojżesz o Nim pisał:

„Gdybyście jednak wierzyli Mojżeszowi, to byście i Mnie wierzyli. O Mnie bowiem on pisał.” [J 5, 46]

Jak wiemy Mojżesz napisał m.in. Księgę Wyjścia, pisząc w niej słowa Boga:

„Ja ukazałem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmogący, ale imienia mego, Jahwe, nie objawiłem im.” [Wj 6, 3]

W oryginałach tej księgi te słowa wypowiada JHWH. W artykule o Trójcy Świętej wykazałem, że JHWH to imię nie tylko Ojca, ale także Jezusa i Ducha Świętego. Patrząc więc na słowa [J 5, 46] oraz na [Wj 6, 3] stwierdzamy, że wypowiada je Jezus, zaś zaglądając do [Rdz 18, 1], [Rdz 31, 24], [Rdz 35, 9], [Wj 4, 5], [1 Krl 3, 5], [1 Krl 9, 2], [Ez 40, 3] widzimy, że ukazywał się On także innym ludziom wybranym przez siebie. Teraz spójrzmy do [Rz 4, 3-13], [Ga 3, 6] i zauważmy, że Abraham w oczach Boga był człowiekiem sprawiedliwym bo uwierzył Bogu. Wiara została mu policzona za sprawiedliwość. Sprawiedliwość zaś wiedzie do życia wiecznego [Rz 5, 21] i jak wcześniej pokazałem jest owocem światłości [Ef 5, 8-9], czyli owocem Jezusa [J 8, 12], [J 9, 5], [J 12, 35],

[J 12, 46]. Ci ludzie którzy czynią sprawiedliwość (przez wiarę) będą błogosławieni [Mt 5, 6], [Mt 5, 10] i posiadą Królestwo Boże [Mt 5, 20], [Mt 6, 33], [Mt 23, 23] stając się synami światłości lub jak to zostało nazwane w [2 Kor 11, 13-15] — aniołami światłości za których szatan potrafi się osobiście podawać. Zatem kto jest sprawiedliwy, staje się aniołem światłości i ciemność ogarnąć go nie może [J 12, 35], [J 1, 5]. Niewątpliwie takimi aniołami światłości stali się też Apostołowie, Maryja, Maria Magdalena i niektórzy uczniowie Jezusa. Zatem określenie „ukazał się aniołom” nie musi oznaczać aniołów w Niebie, lecz ludzi sprawiedliwych, którzy się stali aniołami światłości dzięki sprawiedliwości zaczerpniętej z wiary w Boga [Rz 1, 17], [Rz 10, 10].

W tym artykule nie będziemy jednak mówić o wszystkich stworzeniach których Biblia nazywa aniołami, lecz jedynie skupimy się na tych, którzy są w Niebie. Szatan jako upadły anioł zostanie omówiony w innym artykule.

Istoty żyjące

Jak już wiemy, w Niebie oprócz Boga są tzw. aniołowie. Nie oznacza to jednak, że w Niebie oprócz nich nie ma żadnych innych istot duchowych, stworzonych przez Boga np. nim świat nastąpił. Biblia opisując duchowe stworzenia przebywające w Niebie używa określeń: aniołowie, archaniołowie, istoty żyjące, zwierzęta.

Słowo „zwierzęta” jako określenie stworzeń Boga przebywających w Niebie może u niektórych Czytelników tego artykułu wywołać zdziwienie, ale takim właśnie terminem posługuje się cała masa tłumaczy oryginałów Biblii gdy chodzi o fragment [Ap 4, 2-11]. Słowo „zwierzęta” występowało także w katolickich przekładach Biblii aż do IV wydania Biblii Tysiąclecia włącznie. Od wydania V Biblii Tysiąclecia, słowo „zwierzęta” występujące w obszarze [Ap 4, 2-11] zostało zastąpione określeniem „istoty żyjące”, przypuszczalnie po, by ujednoczyć tłumaczenie Apokalipsy św. Jana z Księgą Ezechiela która mówiła o łudząco podobnych stworzeniach nie za pomocą słowa „zwierzęta”, ale za pomocą zwrotu „istoty żyjące” nazywając ich później Cherubinami [Ez 10, 1-22]. Patrząc do fragmentu [Iz 6, 2] domyślamy się, że we fragmencie [Ap 4, 2-11] była zaś mowa o Serafinach.

Oprócz Cherubinów i Serafinów które w ani jednym fragmencie Biblii nie są zwani aniołami (tylko nauki pozabiblijne nazywają ich aniołami) występują jeszcze Władze, Moce, Zwierzchności, Panowania i Trony przy czym nazwy te bywają różne w różnych tłumaczeniach oryginałów Biblii, przez co jest z nimi nieco zamieszania. Ponieważ żadne z tych stworzeń tak określonych, nie jest w Biblii ani razu nazwane aniołem ani archaniołem, więc naukę o nich pozwoliliśmy sobie zamieścić w artykule omawiającym Niebo:

<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20Niebo.pdf>

W tym artykule omówię wyłącznie aniołów i archaniołów, zaznaczając to, że Biblia archaniołem nazywa wyłącznie Michała. Gabriel który się objawił Maryi, Zachariaszowi (ojcu Jana Chrzciciela) i prorokowi Danielowi oraz Rafał który się ukazał Tobiaszowi, są określanii wyłącznie słowem „anioł”, nigdy zaś słowem „archanioł”. Przypisywanie im rangi „archanioł” wywodzi się z pozabiblijnych objawień. Ponieważ archanioł jest aniołem (ma wyższą rangę), więc pozabiblijna nauka o tym, że są oni archaniołami nie jest sprzeczna z tym, że są oni aniołami. Nie możemy więc mówić, że pozabiblijna wiedza o nich, przekazywana nam przez Kościół Katolicki jest błędna. Pozabiblijna wiedza o nich może być jak najbardziej prawdziwa, ale jak pisałem w przedmowie, w artykule tym skupię się wyłącznie na naukach Biblii, więc Gabriela i Rafała będę nazywać aniołami, co niewątpliwie jest prawdą.

Archaniołowie

W całej Biblii jest tylko mowa o jednym archaniele. Nosi on imię Michał.

c.d.n.

Autor: Xdm
wrzesień 2013

e-mail: 55Xdm55+Biblia@gmail.com

Aby sprawdzić czy jest już dostępna aktualizacja tego artykułu,
proszę kliknąć poniższy link
lub wkleić go do paska adresu przeglądarki internetowej:

<http://biblijna.strefa.pl/Biblia%20-%20aniołowie.pdf>